

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1590

Vragen van het lid **Van Leeuwen** (SP) aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over *een prioriteitenlijst cultureel erfgoed bij rampen*. (Ingezonden 3 februari 2009)

1
Wat is uw oordeel over het feit dat het Nederlands Instituut voor Fysieke Veiligheid (NIFV) adviseert dat musea een prioriteitenlijst moeten opstellen van cultureel erfgoed, dat in geval van een ramp of calamiteit gered zou moeten worden?¹

2
Kunt u een overzicht geven welke musea een rampenplan hebben vastgesteld waarin staat welke museumstukken het eerst gered dienen te worden bij een ramp?

3
Kunt u aangeven welke musea die reeds een prioriteitenlijst hebben vastgesteld, deze mede hebben gebaseerd op resultaten van een rampensimulatie?

4
Kunt u tevens aangeven welke musea (nog) niet beschikken over een rampenplan en/of prioriteitenlijst?

5
Bent u bereid musea te stimuleren en te verwijzen naar gespecialiseerde instellingen die kunnen helpen bij het komen tot of het aanpassen van

(bestaande) rampenplannen en deze te actualiseren?

6
Op welke wijze hebben musea vastgelegd of en waar er een geschikte en toegankelijke verzamelplaats voor museumstukken is vastgesteld in een rampenplan? Op welke wijze is het ministerie hierover geïnformeerd?

7
Is naar uw mening de evacuatie van cultureel erfgoed bij calamiteiten een witte plek in de aandacht voor nationaal erfgoed? Zo nee, waarom niet?

8
Bent u bereid de Erfgoedinspectie opdracht te geven naast hun reguliere inspecties tevens te bezien of de zorg voor het cultureel erfgoed bij een brand of overstroming optimaal is vastgelegd in de veiligheidsplannen? Kunt u uw antwoord toelichten?

¹ Het Parool, 22 januari 2009: «Musea moeten een rampenplan maken».

Antwoord

Antwoord van minister **Plasterk** (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap) (ontvangen 17 februari 2009)

1
Ik onderschrijf het standpunt van het NIFV dat een prioriteitenlijst belangrijk is, maar wijs er

tegelijktijd op dat het slechts een onderdeel is van de omgang met risico's voor cultureel erfgoed. In de beleidsbrief «Veiligheid voor Collecties» (Tweede Kamer, vergaderjaar 2004–2005, 29 314, nr. 12) heb ik in 2005 een aantal maatregelen aangekondigd om de structurele bescherming van cultureel erfgoed te verbeteren. Onder andere ontvangen alle rijks gesubsidieerde musea sinds 2005 subsidie voor het wegwerken van veiligheidsachterstanden en voor het opstellen van een integraal veiligheidsplan. Hierin komen in onderlinge samenhang alle organisatorische, bouwkundige en elektronische maatregelen ter bescherming van publiek en personeel, en van gebouwen en collecties aan de orde. Een calamiteitenplan en een ontruimingsplan (met een prioriteitenlijst voor de collecties) maken onderdeel uit van een integraal veiligheidsplan.

2
Alle rijks gesubsidieerde musea beschikken over een calamiteitenplan. Zij zijn zelf verantwoordelijk voor het treffen van de noodzakelijke behoud- en beheersmaatregelen, ook wat betreft de prioritering bij collectiehulp. Het opstellen van veiligheidsplannen is overigens altijd maatwerk, gegeven de verschillen tussen de musea in

collectie, organisatie, gebouw(en), locatie of publiek.
Met mijn brief «Veiligheid voor Collecties» heb ik gelden beschikbaar gesteld voor de professionalisering van veiligheidszorg voor cultureel erfgoed. Niet-rijksinstellingen met erfgoedcollecties kunnen bij de Mondriaanstichting subsidie krijgen voor het opstellen van een risicoanalyse en deelname aan regionale/lokale netwerken gericht op veiligheidszorg. Deze netwerkaanpak maakt het mogelijk dat erfgoedinstellingen onderling kennis en ervaringen uitwisselen over diverse veiligheidsthema's.

3

Een goede beveiliging vraagt om een voortdurend bewustzijn van de veiligheidsrisico's. Het houden van periodieke rampensimulaties in samenwerking met de brandweer draagt hier in belangrijke mate aan bij. Het hebben van een actueel integraal veiligheidsplan – dat voorziet in een calamiteitenplan, periodieke oefeningen en daarbij eventuele prioriteringen in de collectiehulp – is een subsidievoorwaarde voor de rijksmusea. Alle rijksmusea beschikken over een integraal veiligheidsplan, het risicobeheer dat de musea voeren wordt periodiek geïnspecteerd door de Erfgoedinspectie.

4

Zie antwoorden vraag 2 en 3

5

Naar aanleiding van mijn veiligheidsbrief uit 2005 heb ik het Kenniscentrum Veiligheid Cultureel Erfgoed (KVCE) opgericht, waar de Database incidentenregistratie cultureel erfgoed (DICE) is ondergebracht. Ik wijs daarnaast opnieuw op de stimuleringsregeling bij de Mondriaanstichting. Het KVCE, de Mondriaanstichting, maar ook het Instituut Collectie Nederland, de Erfgoedhuizen en de sectie Veiligheidszorg en facility management van de Nederlandse Museumvereniging kunnen een helpende hand bieden bij de totstandkoming en actualisering van integrale veiligheidsplannen.

6

De rijksgesubsidieerde musea hebben de keuze van een verzamelplaats vastgelegd in de integrale veiligheidsplannen. De

musea hebben een eigen verantwoordelijkheid voor het risicomanagement. Zoals gezegd wordt het risicobeheer getoetst door de Erfgoedinspectie, het ministerie hoeft niet over de volledige inhoud van de veiligheidsplannen geïnformeerd te worden.

7

Nee, naar mijn mening is de evacuatie van erfgoed – of veiligheidszorg voor erfgoed in het algemeen – geen witte plek. Het besef in de erfgoedwereld van het belang van risicobeheer is de afgelopen jaren sterk toegenomen, mede naar aanleiding van de in mijn beleidsbrief aangekondigde maatregelen.

8

De Erfgoedinspectie inspecteert reeds het risicobeheer van de rijksmusea.